

VENUS VERTICORDIA,

DOOR

BOB SPOELSTRA.

Gij schikt uw bloemen in een vaas,
en buigt u zorgzaam over mij;
en hult u in een neevlig waas,
lokt dan van ver, dan van nabij.

Gij hebt rond mijn verzwegen hoofd
uw schemerarmen heengeleid,
en hebt mijn denken uitgedoofd,
en maakt mij los van dag en tijd,

Gij strooit bedwelming over mij,
als ik mijn armen rond u sla,
en in vergetelheid verglij,
en woorden zeg, die 'k niet versta.

De uren vlieden voor mij heen,
de maan is aan de kim vergaan;
dan zijt gij aan mijn arm ontgleen,
en 'k hoor de morgenklokken slaan.

De sterren zijn tot as verbrand,
de hemel is verbleekt van kleur,
en ik herinner aan mijn hand
een vrouwegeur, een bloemegeur....
